

Веський ученъ добръ може да разсѣди колика важность имѣтъ за нась сія изисканія, а най паче въ днешній вѣкъ, когда вѣкы и другы народи сѧ' устрабили взоръ на нашъ народъ, и уписвѣтъ, ако и мимоходно, неговѣ старѣ исторіѣ, и днешны неговы нравы и обичаи. Мы чида-того народа, трѣбали да стоймы хладноокрѣвно? То є срамота за нась, и потомство нѣще да н' устави безъ горко усѣжденіе! Ако въ разна времена учени Бѣлгари, кой сѧ' были доста, нъ за наше несчастіе прилѣпвали сѧ' при Гърцы, и сѧ' списвали за Гърцы и на гърцкій языкъ, или при другы народы, яко, кажѣ, всѣный отъ тѣхъ бы былъ начьрталъ иѣщичко и за нашъ бѣдный народъ, вѣйстиннѣ, че имы днесъ имали бѣхмы доста извѣстія о нему, не само прѣждѣ що є и какъвъ є былъ, нъ и послѣ паданія царства его, знали бѣхмы що є бѣдный пострадалъ, и не бы бѣхмы толко въ дѣлбокій синь невѣжества устали, нъ нашли бѣхмы и мы лѣка спасенія и улегченія страданія нашего.

(2) Не є еще пройшалъ половинъ вѣкъ отъ какъ ся скытахъ по бѣлгарскыя планины, и воювахъ храбри юнацы Бѣлгари явно съ прѣпорцы народны, и чудесно ся борѣхъ съ турское правительство. Живѣтъ еще старцы, кои помнѣтъ та славна времена бѣлгарскаго юначества. А и народни наши пѣсны повѣчъ сѧ' за таковы юнацы пѣяли и пѣятъ еще отъ народа и до днесь.

Гори и планини, дѣлбокы пещеры, усойна вепроходима мѣста всегда сѧ' были необоримо прибѣжище противъ губителства и насилия. Сіе горское воюваніе еще отъ стара времена є устало въ Бѣлгариѣ. Имя войвода, воинищкая рядовна урядба, хоржгва, знаменоносець, коя сѧ' ся съхранили въ горскыя четы, доказываютъ ясно неговѣ древность.

Въ старая времена когда народъ отъ части не є былъ задовольнъ отъ свои царюве, управители и проч. про-